

The accused was found to have brandished his meat cleaver which lodged in the victim's neck, leading to his death. The accused surrendered himself to police on the same day. He pleaded guilty to an amended charge of committing an offence under s 304(a) of the Penal Code which carried an imprisonment term of up to 20 years and punishable with a fine.

Held:

The offence committed by the accused was a serious offence. The accused's actions had resulted in the loss of a precious life. From the adduced facts of the case, the court found that there was no evidence to indicate the victim had acted aggressively or had used force on the accused to provoke him to act as he had. Nevertheless, the court still took factors of mitigation into account in this case such as the accused's guilty plea, the accused was a first offender and the plea for mitigation made by the accused. The court found the fact that the accused had surrendered himself to the police on the same day was a factor that enabled the court to consider a discount for the accused's guilty plea. The court was also of the opinion that factor of public interest should be highlighted so that the sentence not only served as a lesson to the accused but also deter other members of the public from committing the same offence. Based on these factors, the court sentenced the accused to 10 years' imprisonment from the date of arrest (see p 475D–G).]

Nota-nota

Untuk kes-kes mengenai homisid salah, lihat 5 *Mallal's Digest* (4th Ed, 1997 Reissue) perenggan 2640–2644.

Kes-kes yang dirujuk

Mohamed Abdullah Ang Swee Kang v PP [1988] 1 MLJ 167 (dirujuk)
New Tuck Shen v PP [1982] 1 MLJ 27 (dirujuk)
PP v Darmalingam [1987] 2 MLJ 519 (dirujuk)
PP v Loo Choon Fatt [1976] 2 MLJ 256 (dirujuk)
PP v Tia Ah Leng [2000] 5 MLJ 401 (dirujuk)
R v Ball 35 Cr App R 164 (dirujuk)
R v Costen (1989) 11 Cr App R (S) CA 182 (dirujuk)
R v Sargeant (1974) 60 Cr App R 74 (dirujuk)

Undang-undang yang dirujuk

Kanun Keseksaan ss 302, 304(a)

Rayuan daripada: Kes Tangkap No D81–25 tahun 1999 (Mahkamah Majistret, Kuala Lumpur)

Azhar bin Abdul Hamid (*Lukman bin Zainuddin* bersama beliau) (Jabatan Peguam Negara) bagi pihak pendakwa.

Haranay bin Md Noor (*Haranay, Roni & Anikah*) bagi pihak tertuduh.

Augustine Paul H: Tertuduh di dalam kes ini, Chan Akau, pada mulanya telah dituduh melakukan pembunuhan dengan niat menyebabkan kematian kepada penama Jumain bin Ardani yang boleh dihukum di bawah s 302 Kanun Keseksaan. Namun demikian, pihak pendakwa telah mengemuka-

- A** kan pertuduhan pindaan pada 29 Mei 2000 kepada kesalahan di bawah s 304(a) Kanun Keseksaan seperti berikut:

Bahawa kamu pada 19 Julai 1999, jam lebih kurang 6.30 pagi di hadapan sebuah Restoren (bersebelah Klinik Utama), Jalan 12/34B, Sri Edaran, Batu 7½, Kepong, di dalam Daerah Sentul, dalam Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur, telah menyebabkan kematian Jumain bin Ardani, KP No 550413-71-5335 iaitu dengan mendatangkan bencana tubuh yang mungkin menyebabkan kematian Jumain bin Ardani itu dan dengan demikian kamu telah melakukan satu kesalahan yang boleh dihukum di bawah s 304(a) Kanun Keseksaan.

- C** Tertuduh telah membuat pengakuan bersalah kepada pertuduhan pindaan ini dan memahami sifat dan akibat pengakuan beliau.

- Fakta ringkas kes adalah seperti yang dikemukakan oleh pihak pendakwa di dalam eksh P1. Pada 19 Julai 1999, jam lebih kurang 6.30 pagi, tertuduh bersama tiga orang rakannya yang lain sedang duduk minum di sebuah restoren milik tertuduh yang terletak di Jalan 12/34B, Sri Edaran, Batu 7½, Kepong, Kuala Lumpur. Pada masa tersebut, si mati (Jumain bin Ardani) bersama tiga rakannya yang lain berada di hadapan restoren milik tertuduh menunggu majikan mereka. Tertuduh kemudiannya telah pergi ke arah si mati dan rakan-rakannya lalu memarahi, memaki dan menghalau mereka. Selepas itu tertuduh kembali ke restorennya, mengambil dua bilah pisau pemotong daging dan menuju semula ke arah si mati dan rakan-rakannya. Tertuduh kemudiannya telah menghayunkan pisau pemotong daging yang dipegangnya dan telah terkena pada leher si mati. Apabila melihat leher si mati berdarah, tertuduh telah melarikan diri dan membuang pisau yang dipegangnya berhampiran restoren tersebut. Keputusan bedah siasat yang dijalankan ke atas mayat si mati menunjukkan sebab kematian adalah 'neck injury due to sharp wound' berdasarkan kepada bedah siasat yang dijalankan pada 19 Julai 1999 jam lebih kurang 3.30 petang oleh Dr Zahari Noor dari Hospital Kuala Lumpur. Hasil siasatan menunjukkan tindakan tertuduh menetak si mati telah mendatangkan bencana tubuh yang menyebabkan kematian si mati. Fakta kes ini telah diakui benar oleh tertuduh dan saya menerima pengakuan salah ini.

- G** Di dalam rayuan untuk meringankan hukuman, tertuduh telah memaklumkan kepada mahkamah bahawa si mati telah memarahi beliau dan beliau mengambil pisau tersebut hanya untuk memprtahankan diri sahaja. Apabila beliau melihat darah dari leher si mati, tertuduh telah melarikan diri. Tertuduh juga memaklumkan kepada mahkamah bahawa beliau menyerah diri kepada pihak polis pada hari yang sama. Tertuduh juga memberitahu mahkamah beliau bekerja di restoren tersebut dan hanya beliau seorang yang mencari nafkah untuk keluarganya. Tertuduh kini telah benar-benar insaf dan sering menangis apabila mengenangkan kejadian ini.

- H** Di dalam menjatuhkan hukuman ke atas tertuduh, saya telah mengambilkira beberapa faktor untuk memastikan agar hukuman yang saya jatuhkan mestilah mencakupi ruanglingkup seksyen yang menetapkan hukuman serta menurut prinsip-prinsip undang-undang sedia ada. Faktor

kepentingan awam merupakan salah satu faktor utama yang diambilkira di dalam menjatuhkan hukuman ke atas pesalah. Hilbery J di dalam kes *R v Ball* 35 Cr App r 164 telah menekankan di dalam penghakiman beliau mengenai betapa pentingnya mengambilkira faktor kepentingan awam di dalam menjatuhkan hukuman. Pandangan oleh Hilbery J ini telah diikuti oleh mahkamah kita di dalam beberapa kes (sila lihat *PP v Loo Choon Fatt* [1976] 2 MLJ 256; *PP v Darmalingam* [1987] 2 MLJ 529; *PP v Tia Ah Leng* [2000] 5 MLJ 401). Kepentingan awam menghendaki agar hukuman yang dijatuhkan bukan sahaja boleh menjadi pengajaran kepada tertuduh dan mencegah beliau dari melakukan kesalahan yang sama di masa hadapan tetapi juga untuk mencegah lain-lain anggota masyarakat dari melakukan kesalahan yang serupa. Walaupun demikian faktor ini adalah bergantung kepada keadaan sesuatu kes itu. Wan Yahya H (seperti beliau pada masa itu) di dalam kes *New Tuck Shen v PP* [1982] 1 MLJ 27 telah menjelaskan seperti berikut di ms 30–31:

Public interest varies according to time, place and circumstances of each case including its nature and prevalence. What may be of public interest in one place may differ from another. Similarly, inducement to turn from criminal ways into honest living can take several forms and will have to depend to a greater extent on the attitude of the offender and his suitability for any particular type of reformation.

Satu lagi aspek kepentingan awam ialah prinsip ‘retribution’. Lord Lawton di dalam kes *R v Sargeant* (1974) 60 Cr App R 74 telah merujuk kepada prinsip klasik ‘retribution’ di dalam menjatuhkan hukuman. Menurut Lord Lawton di ms 77:

The Old Testament concept of an eye for an eye and tooth for a tooth no longer plays any part in our criminal law. There is, however, another aspect of retribution which is frequently overlooked: it is that society, through the courts, must show its abhorrence of particular types of crime, and the only way in which the courts can show this is by the sentences they pass. The courts do not have to reflect public opinion. On the other hand courts must not disregard it. Perhaps the main duty of the court is to lead public opinion.

Selain dari faktor kepentingan awam, saya juga turut mengambilkira beberapa faktor lain seperti pengakuan salah tertuduh dan rayuan untuk ringankan hukuman. Pengakuan salah tertuduh merupakan satu faktor yang lazimnya diambilkira oleh mahkamah di dalam menjatuhkan hukuman. Telah menjadi prinsip undang-undang yang diterima pakai bahawa pengakuan salah adalah merupakan satu faktor mitigasi yang memihak kepada tertuduh. Tertuduh seharusnya diberi diskaun kerana pengakuan salahnya telah menjimatkan masa dan kos. Mohamed Azmi HMA di dalam kes *Mohamed Abdullah Ang Swee Kang v PP* [1988] 1 MLJ 167 di ms 171 telah menyatakan:

It is generally accepted that the extent of the reduction on account of a plea of guilty would be between one-quarter and one-third of what otherwise would have been the sentence.

Walaupun demikian, diskaun untuk pengakuan salah ini hanyalah merupakan satu kenyataan bersifat peraturan yang umum sahaja dan

- A** bukannya satu kemestian untuk semua kes. Pengakuan salah ini hanya boleh memihak kepada tertuduh apabila lain-lain faktor dan keadaan di mana sesuatu kesalahan itu dilakukan mengizinkan pertimbangan sedemikian diberikan kepada tertuduh. Tidak ada peraturan yang menyatakan sesuatu pengakuan salah itu akan secara automatik membolehkan tertuduh mendapat hukuman yang lebih ringan. Kadangkala di dalam kes-kes tertentu, faktor kepentingan awam mengatasi segala faktor mitigasi yang diberikan dari pengakuan salah tertuduh. Lord Lane CJ di dalam kes *R v Costen* (1989) 11 Cr App R (S) CA 182 telah menyatakan di ms 184:

- C** But there are certain exceptions, likewise well authenticated in the authorities, to that general rule that discount will be allowed for a plea of guilty. The first and most important exception is the protection of the public. Where it is necessary that a long sentence, if necessary the maximum sentence should be passed in order to protect the public, in those circumstances a plea of guilty may not result in any discount.

- D** Di dalam kes di hadapan saya ini, tertuduh telah dituduh di bawah s 304(a) Kanun Keseksaan yang membawa hukuman penjara sehingga 20 tahun dan boleh juga dikenakan denda. Pada pendapat saya, kesalahan yang telah dilakukan oleh tertuduh adalah satu kesalahan yang serius. Tindakan tertuduh telah mengakibatkan satu nyawa yang amat berharga melayang. Dari fakta kes yang dikemukakan, saya mendapati tidak ada keterangan untuk menunjukkan mangsa telah bertindak ganas atau menggunakan kekerasan ke atas tertuduh untuk membolehkan tertuduh bertindak sedemikian rupa. Namun demikian, saya tetap juga mengambilkira faktor-faktor mitigasi di dalam kes ini seperti pengakuan salah tertuduh, tertuduh adalah pesalah pertama dan rayuan untuk meringankan hukuman yang telah dikemukakan oleh tertuduh. Saya mendapati fakta bahawa tertuduh telah menyerah diri kepada pihak polis pada hari yang sama merupakan satu faktor yang membolehkan saya mempertimbangkan satu diskaun untuk pengakuan salah tertuduh. Saya juga berpendapat di dalam kes ini, faktor kepentingan awam perlu ditonjolkan agar hukuman yang dijatuhkan bukan sahaja boleh memberi pengajaran kepada tertuduh tetapi juga mencegah lain-lain anggota masyarakat dari melakukan kesalahan yang serupa.
- G** Berdasarkan faktor-faktor ini, saya menjatuhkan hukuman penjara sepuluh tahun dari tarikh tangkap ke atas tertuduh. Seandainya ada kesilapan saya, kesilapan itu hanyalah kerana memberi pertimbangan yang lebih kepada kepentingan tertuduh.

- H** *Perintah seperti dipohon.*

Dilaporkan oleh Jafisah Jaafar

I